

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22299/2024
05.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, др Илије Зиндовића, Зорана Хаџића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Гордана Ђапић адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Стефан Ђорђевић, адвокат из ..., ради утврђења и раскида уговора о доживотном издржавању, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 5363/23 од 31.01.2024. године, у седници одржаној 05.12.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 5363/23 од 31.01.2024. године, става трећег изреке, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж 5363/23 од 31.01.2024. године, става трећег изреке.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду П 1300/19 од 20.12.2022. године, ставом првим изреке, одлучено је да се тужба сматра повученом. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да туженима надокнади трошкове парничног поступка од 947.250,00 динара.

Решењем Вишег суда у Београду П 1300/19 од 06.06.2023. године одбачен је предлог за враћање у пређашње стање истакнут од стране пуномоћника тужиле, као неблагоприятан.

Допунским решењем Вишег суда у Београду П 1300/19 од 13.12.2023. године, одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова парничног поступка у висини законске

затезне камате на досуђене трошкове парничног поступка досуђене решењем П 1300/19 од 20.12.2022. године.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж 5363/23 од 31.01.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђено првостепено решење П 1300/19 од 06.06.2023. године. Ставом другим изреке, потврђено је првостепено решење П 1300/19 од 20.12.2022. године у ставу првом изреке и жалба тужиље у том делу одбијена као неоснована. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке решења Вишег суда у Београду П 1300/19 од 20.12.2022. године, тако што је обавезана тужила да туженима накнади трошкове целог поступка од 559.204,19 динара, са законском затезном каматом од наступања услова за извршење до исплате. Ставом четвртим изреке, укинута је допунско решење Вишег суда у Београду П 1300/19 од 13.12.2023. године.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, става трећег изреке, тужени су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Решењем другостепеног суда у делу који се побија ревизијом, одлучено је о трошковима поступка. Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), јер разлози ревизије не указују на потребу да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Нема потребе ни за уједначавањем судске праксе, јер трошкови поступка представљају споредно потраживање о којем суд одлучује зависно од процесне ситуације сваког конкретног случаја.

Из наведених разлога, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана Закона, прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, то се на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана Закона, не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка ако не чине главни захтев.

3

Имајући у виду да је ревизија изјављена против другостепеног решења којим је правноснажно одлучено о трошковима поступка, који не представљају главни захтев, већ споредно тражење, то ревизија није дозвољена.

Ревизија није дозвољена ни у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП с обзиром да ревизија није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија, сходно члану 403. у вези са члана 28. став 1. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**